

DOI: 10.31866/2410-1176.41.2019.188693

УДК 391.91:7.012

**ТАТУЮВАННЯ ЯК СУЧАСНА
ДИЗАЙНЕРСЬКА
ПРАКТИКА**

Кротевиц Олександр Володимирович

*Здобувач,**ORCID: 0000-0002-6934-9310,**e-mail: aleksandr_44@ukr.net,**Київський національний**університет культури і мистецтв,**вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133*

Мета роботи – узагальнити теоретико-методологічні підходи до вивчення проблеми татуювання; виявити специфіку і лексемний зміст татуювання як сучасної дизайнерської практики; визначити й окреслити стилі, функції та види татуювання залежно від змісту й ознак цього явища. У статті досліджується татуювання як різновид дизайнерської творчості. Рукотворні мистецтва минулих тисячоліть із прогресом людства еволюціонували й нині становлять базу для розвитку мистецьких дизайнерських практик та духовного розвитку особистості. Процес нанесення стійкого малюнка на тіло методом місцевого травмування шкірного покриву із внесенням в підшкірну клітковину (дерму) фарбувального пігмента, внаслідок чого в деяких випадках народжуються шедеври прикраси тіла, – яскравий приклад дизайнерсько-графічного виду образотворчого мистецтва. Методи дослідження. У процесі дослідження використані традиційні мистецтвознавчі методи: історико-культурний, реконструктивно-модельний, історико-атрибутивний, хронологічна дескрипція, що сприяли розкриттю еволюції і трансформації татуювання в різних культурно-історичних контекстах. Поряд із загальнонауковими використаний компаративний метод порівняльного аналізу, який дав змогу проаналізувати об'єкт дослідження в просторі різних культурних реалій. Наукова новизна дослідження полягає в розкритті художньо-стилістичних та функціональних особливостей татуювання в контексті практикованого нині дизайну. Визначено основні засоби формування художньо-образних характеристик сучасного татуювання, окреслено композиційні прийоми формування художньо-образних рішень засобами, притаманними стилям і технікам сучасного татуювання. Висновки. Виявлено, що мистецтво татуювання становить важливу ділянку сучасного дизайну. Йому властива креативна образність, художня мова, стилістика й техніка. Ідею татуювання відображають композиційні візуальні зображення, створені в певній художній стилістиці із застосуванням конкретних технічних засобів та прийомів.

Ключові слова: татуювання; сучасна дизайнерська практика; художньо-образні тенденції

Вступ

Рукотворні мистецтва, що виникли в минулих тисячоліттях, із прогресом людства еволюціонують, видозмінюються, трансформуються. За своєю сутністю вони становлять базу для розвитку мистецьких дизайнерських практик, духовного розвитку особистості. Такою є мистецька практика татуювання, зі своїми тенденціями й методами.

Наукова новизна роботи полягає у дослідженні проблематики та тематичних різновидів татуювання, принципів та функцій його образно-графічної виразності, видів графічної метафори, інноваційних прийомів і стилів.

До матеріалів цього дослідження залучені описи сучасних істориків. Так, на основі робіт Вельфліна (1994) та Вермана (2000) здійснено огляд генезису й етапів історичного розвитку мистецтва татуювання від доби первісності та античності. Дослідник С. Єшевський (1870) у своїй історичній праці описував татуювання як поширений вид мистецтва у скіфо-сарматських народів – гуннів, акатцірів, аланів, неврів, белловаків.

Важливими джерелами вивчення практики татуювання є альбоми й монографії, ілюстративна частина яких містить додатки зі зразками різних видів татуювання. Серед таких – видання Д. Авдусіна «Основи археології: Залізний вік Південного Сибіру» (1989), С. Руденка «Культура населення Гірського Алтаю в скіфський час» (1953), Н. Полосьмак «Поховання знатної Пазирикського жінки» (1996), данського археолога О. Мюллера «Ordning af Danmarks oldsager. Systeme préhistorique du Danemark» (1888–1895), «Nordische Altertumskunde» (1897–1898), «Urgeschichte Europas» (1905), до

яких увійшли матеріали археологічних розкопок. В історико-географічній праці «Атлас Крузенштерна 1809 року» містяться документальні малюнки, створені російськими дослідниками, натуралістами та професійними художниками Григорієм Лангсдорфом і Тілезіусом фон Тіленау Вільгельмом Готтлібом. Отже, можна констатувати, що в сучасних умовах розвитку технологій та зміни культурних цінностей людства системні дослідження мистецтва тату загалом та дизайну татуювання зокрема досі не проводилися.

Мета статті

Метою роботи є узагальнення теоретико-методологічних підходів до вивчення проблеми татуювання; виявлення специфіки та лексемного змісту татуювання як сучасної дизайнерської практики.

Виклад матеріалу дослідження

Суттєве значення у вивченні татуювання як дизайнерської творчості належить поняттю «татуювання». Процес нанесення стійкого малюнка на тіло методом місцевого травмування шкірного покриву із внесенням в підшкірну клітковину (дерму) фарбувального пігменту, внаслідок чого в деяких випадках народжуються шедеври прикраси тіла, є яскравим прикладом дизайнерсько-графічного виду образотворчого мистецтва.

Відомі дослідники Дж. Кук та І. Крузенштерн вважали, що слово «татуювання» належить до діалектів Океанії (Крузенштерн, 1809) і походить від «tattoo», котре перейшло до англійської мови (Кук, 1948). Уперше термін «тату» в англійській мові вжив і зафіксував англійський мореплавець Дж. Кук – мандрівник, дослідник, першовідкривач. У 1773 р. в «Звіті про подорож навколо світу», розповідаючи про звичай новозеландців, Дж. Кук вказав, що полінезійське слово «тата» позначає «малюнок», «знак», «відбиток», «дух». Характеризуючи новозеландців як людей високого зросту й фізично добре розвинених, дослідник підкреслив, що в багатьох із них на тілі є татуювання хитромудрого малюнка (Кук, 1948).

Термін «татуювання», «татуаж», як такий, що охоплював усі сфери означеного явища, потрапив до першого видання «Словника медицини» – «Nouveau dictionnaire de médecine, de chirurgie, de pharmacie, des sciences accessoires et de l'art vétérinaire», який у 1856 р. підготували французькі лікарі Юбер Ністен та Жозеф Капюрон. У словнику зазначалося, що «татуювання», означене як «татуаж» (tatouage), – це операція, під час якої роблять укол в шкіру до крові на певній ділянці мілкозmelенними порошками – такими, як кіновар, вугілля тощо, а металеві або інші порошки в кінцевому підсумку надходять в лімфу за допомогою механічного проникнення, залишаються і забарвлюючи відповідні залози (Nysten, 1856).

Упродовж довготривалого існування мистецтво татуювання набуло зрілості, технологічної довершеності, образно-стилістичної виразності. Водночас технічні навички, уміння та прийоми, які були притаманні в ранні періоди розвитку мистецтва татуювання залишаються предметом зацікавлень сучасних майстрів, тому що мають культурні набуток та досвід, які органічно поєднуються з новими технологіями, отримуючи нове осмислення та «прочитання» у світлі дизайнерських підходів.

На основі історичних даних та ретроспективних методів формуються й окреслюються набори тем, образів, стилів, спеціальних технік і технологій татуювання. Вони враховують об'єктивні фактори – суспільно-політичні, економічні й соціальні, які об'єктивно відтворюють процеси, що позначилися на структурі й змісті образної системи татуювання, конкретних композиційних вирішеннях творчих завдань, художній стилістиці та зображувальній мові татуювання. Татуювання розглядається як художня та дизайнерська практика, з одного боку, відповідно до середовищних систем культури багатьох народів та етносів, з іншого – кланово-представницьких спільнот, субкультур тощо. Стилій й технологій, етнічних й кланових татуювання були проаналізовані автором у попередніх дослідженнях (Кротевич, 2018; 2019). У сучасних умовах, коли спостерігається стрімке поширення татуювання, посилюється його мистецька основа, яка визначає й дизайнерську практику.

Практика татуювання, її різноманітні види, образи, техніки – одне з актуальних питань сучасного дизайну, що торкається сфер творчої діяльності, майстерності, образної й технічної креативності. Чільне місце серед аспектів даного питання належить визначенню ролі й місця татуювання як частини сучасної художньої культури Заходу та Сходу. Це стосується, зокрема, художніх якостей, особливостей та рис цього виду творчої діяльності, значення якої залишається донині науково невизначеним по суті, а сама галузь не вивченою ані в аспекті мистецьких, ані в аспекті дизайнерських практик. Історія

виникнення, особливості функціонування, соціальна потреба в татуванні, його мистецькі властивості належать до наукової проблематики, яка впродовж ХХ ст. цікавила багатьох спеціалістів з історії, етнографії, медицини, культури, філософії. За слушним твердженням дослідників реклами (Гринберг, 1995; Маргеттс, 2000), татування належить до особистісної самореклами поряд із відзнаками та елементами одягу і є намаганням людини виразити свою індивідуальність, продемонструвати комплекс властивостей, визначити ступінь участі в суспільному житті та його приналежність до певної соціальної групи, окреслення свого статусу. У ХХ ст. у світі виникли умови, коли татування набуло офіційного визнання та статусу невід'ємної частини субкультури. Татування є послугою, яка отримала значення мистецької практики.

Одним із аспектів означеної проблематики є сучасні підходи до вивчення та освоєння цієї практики саме як дизайнерської. Реалізована зусиллями багатьох майстрів-дизайнерів, вона надає приклади залучення досвіду з вирішення низки питань соціального, політичного, культурно-мистецького життя, різноманітні напрями та прояви якого актуалізуються та здійснюються саме в наш час. Важлива роль у таких процесах належить провідним дизайнерським майстерням та школам, завдяки яким виникають і формуються стилістичні напрями, течії, модні тенденції, тренди (Кротевич, 2018). Саме їхніми зусиллями здійснюються конкретні починання – творчі проекти, різноманітні акції щодо обміну професійним досвідом, методиками, знанням з нових технік і стилів. Представники й поширювачі таких тенденцій – фахівці-професіонали татування – проводять показові та навчальні майстер-класи, беруть участь у спеціальних шоу, фестивалях, де презентують свої досягнення. Серед них – сучасні художники тату – Катерина Молін, Джуліано Кацелла, Клем Дігліо, Грім, Джордж Кемпіді, Курт Баєр, Адам Бартон та ін.

Отже, цінний творчий досвід у справі татування як виду творчої практики потребує наукового осмислення, адже її активність у сучасних дизайнерських процесах, у постійному обміні ідеями й технічними новаціями об'єктивно засвідчує майбутню поступальність руху татування як галузі дизайну, здатної до постійного оновлення в змісті, образності й стилістиці.

Дослідження татування ґрунтується на вивченні та систематизації матеріалів, що сукупно формують уявлення про татування як окреме явище із власним змістом, структурою, ознаками та об'єктивно існуючою характеристикою, котра дає змогу скорегувати виявлені про нього фактичні дані відповідно до вимог сучасної науки. Так, для з'ясування смислового навантаження виражальних компонентів у композиціях татування застосовані дані із семіотики. Багато схожих символів, знак, рун у татуваннях зустрічаються в різних народів, на різних континентах і в різноманітних призначеннях. Можна також стверджувати, що всі без винятку народи світу знали і використовували татування для прикрашання тіла та ідентифікації одноплемінників. Магічні й релігійні аспекти татування протягом віків були рушійною силою, а тотемізм і татування сприймалися у первісних народів як магічний винищувальний засіб позбутися не тільки злих духів, а й вилікуватись від тієї чи іншої хвороби.

Поруч із медичним аспектом татування мав місце кримінальний аспект. Багато століть татування вважалося за негативну виразну особливість прояву агресивної поведінки окремих прошарків суспільства, як прояв непокори, конфлікт між деформованими й позитивними потребами індивідів, що відрізняються односторонністю інтересів та поглядів. У цьому явищі вбачалася непряма і вербальна агресія суспільству. Розгляд і систематизація татувань злочинців були переведені в наукову площину. Факт опублікування відомим ученим, основоположником антропологічної школи в кримінології О. Лакассанем у ХІХ ст. наукової праці, присвяченої практиці кримінальних татувань («*Hommage à Jean*», 1862), уперше вивів явище тату на розгляд суспільства, але тільки на рівні користі в науковій криміналістиці.

Мистецтвознавчий аспект сучасного тату як провідний заявив себе тільки на межі ХІХ–ХХ ст., коли татування стало дизайнерською практикою. Дизайнерські рішення залучаються для опису образної та композиційно-графічної виразності, у художньому сенсі вдосконалюються тату-стилі й створюються нові молодіжні форми цього явища.

Розглянуті матеріали дають підстави впорядкувати татування як дизайнерську практику за кількома ознаками.

1. За періодами історичного розвитку мистецтва татування, яке розглянуто в аспекті лінійної еволюції:

а) древній період, де саме виникнення та існування явища тату в первісному суспільстві пов'язувалося з магічними та релігійними аспектами, наявні простежувався зв'язок нанесення татувань із поняттями особистої прикраси, зв'язком тотемізму і тату та ключем до вирішення історичних і ет-

нологічних проблем. Для головних, першочергових завдань древньої людини, а це була їжа, тепло й виживання, татуювання стало як стійкий особистий символ поклоніння силам природі та духам, що посилають вдачу на полюванні та в пошуках рослинної їжі. Поєднання не завжди сприятливих біологічних, психологічних, племінних та інших соціально-психологічних чинників відтворював увесь спосіб життя первісної людини. Характерним для нього стає порушення емоційних відносин з навколишнім світом, і тому він вдається до перших, хитких спроб у мистецтві – наскальних малюнках, прикрашанні різними речами тіла й татуюванні, яке було показником асоціальної шкали життєвих цінностей;

б) період розквіту древніх цивілізацій, шумерської та єгипетської, де татуювання виступало як оберіг, як сакральне дійство і як ознака приналежності до вищих сил. Так, однією з версій виникнення тату є те, наприклад, що фараони для продовження «терміну молодості» вдавалися до художнього розпису тіла, і особливо уважно відносилися до брів, очей та вуст де використовували техніку татуювання. Тобто в цих історичних періодах у тату переважав складник краси; уже в ті часи вибір кольору, форми та поняття краси превалювали в окремих суспільних осередках тієї епохи;

в) період розвитку татуювання в Полінезії, де мистецтво нанесення стійкого малюнку, разом із релігійним складником, вийшло на рівень усвідомленої прикраси тіла з різноманітними причинами та приводами. Ще І. Крузенштерн (1809) зазначав, що мистецтво татуювання ніде не доведено до такої досконалості, як на Полінезійських островах. Вражений татуюваннями туземців, мореплавець назвав це явище певним родом живопису. Татуювання полінезійців виділялись чіткими рівними та плавними лініями, наявністю геометричних зображень, вишуканих композицій і навіть деякими знаннями із сучасної ергономіки.

2. За характеристикою, змістом та функціями татуювання в конкретному соціальному середовищі:

а) За змістом види тату розділяються на сигнально-обособлені, стратифікаційні-статусні, особистісно-установчі, політичні, міфологічні, культові, антирелігійні, кримінальні, декоративні, гумористичні, сентиментальні, професійні.

б) За функціями:

– де орієнтована функція визначає приналежність до певної статусної діяльності та орієнтованої на той чи інший характер значення татуювання;

– сигнально-відособлена функція, що вказує на приналежність їхнього носія до певної соціальної групи;

– особистісно-установча функція визначає, ідентифікує, «паспортизує» окремого суб'єкта в загальному середовищі;

– стратифікаційна функція, або статусна, вказує на місце носія татуювання в ієрархії той чи іншої спільноти;

– професійна функція татуювань пов'язана з героїчними і найбільш престижними в суспільстві професіями, такими, як військові та морські офіцери, льотчики та ін., для чого в татуюванні використовуються традиційні елементи та образи вказаних професій;

– заохочувальна функція: татуювання в певному середовищі є засобом заохочення, піднесення над соратниками по об'єднанню;

– декоративно-художня, або естетична функція: татуювання розглядається як прикраса тіла, а вимоги до зображень стають більш прискіпливими в плані дизайну та складності композицій;

– сентиментальна функція татуювань виступає в романтичній формі і є однією з тонких, витончених проявів в художньому сучасному тату;

– гумористична функція зі своїми жартівливими татуюваннями часто проявляється в молодому віці, зі вкрапленими бунтарськими нотками.

3. За естетичними властивостями зображень, де татуювання в загальному огляді розподіляється на жанрово-тематичні групи, стилі й техніки виконання.

У них стилістично-сміслові компоненти впорядковуються та композиційно зображуються відповідно до специфічних особливостей певних соціальних груп, що виступають у ролі самотутніх художніх явищ.

Розгляд художніх та композиційних прийомів дає підстави вести мову про такі стилі татуювання: треш-полька, дотворк, блекворк, арт-брют, японія (орієнтал), абстракціонізм, 3D-реалізм, слов'янський стиль, білі татуювання, кібер, біомеханіка, органіка, майя, нью-скул, олд скул, сюрреалізм, кельтський стиль, модерн, трайбл, традишнел, неотрадішнел, етніка, ультрас, патріотичне тату.

Висновки

Виявлено, що мистецтво татуювання складає важливу сферу сучасного дизайну, характеризує зміст, образність, художню мову, стилістику, техніки й технології доволі розповсюджені практики. З'ясовано, що ідею татуювання відображають відповідні композиційні візуальні зображення, створені в певній художній стилістиці із застосуванням конкретних технічних засобів та прийомів.

Проведене дослідження дало змогу узагальнити теоретико-методологічні підходи до вивчення проблеми татуювання та виявити специфіку й лексемний зміст татуювання як сучасної дизайнерської практики.

Виявлені художні особливості витворів татуювання дають підстави в наступних дослідженнях більш змістовно простежити тенденції мистецтва татуювання в європейському та світовому масштабі, його вплив на сучасну моду, дизайн та інші явища, що поєднують мистецьку й соціальну сферу. Майбутні перспективи досліджень вбачаємо в розкритті специфіки мистецтва тату в сенсі модної тенденції як одного із напрямів сучасного дизайну.

Список використаних джерел

- Вельфлін, Г. (1994). *Основные понятия истории искусства: проблема эволюции стиля в новом искусстве*. Санкт-Петербург: МИФРИЛ.
- Верман, К. (2000). *История искусства всех времен и народов* (Т. 1). Санкт-Петербург: Полигон.
- Гринберг, Т.Э. (1995). *Политическая реклама: портрет лидера*. Москва: Возрождение.
- Ешевский, С.В. (1870). *Сочинения* (Ч. 2). Москва: Издательство Солдатенкова.
- Кротевич, О.В. (2018). Визначення та класифікація специфічних особливостей стилів і образів сучасного татуювання. *ScienceRise*, 8 (49), 13-19.
- Кротевич, О.В. (2019). Трансформація технологій мистецтва татуювання та їх вплив на художню якість і виразність зображень. *Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство*, 19, 189-197.
- Крузенштерн, И.Ф. (1809). *Путешествие вокруг света в 1803, 4, 5, и 1806 годах*. (Ч. 1). Санкт-Петербург: Морская Типография.
- Кук, Д. (1948). *Путешествие к Южному полюсу и вокруг света*. Москва: ОГИЗ.
- Маргеттс, Б. (2000). *Боди-арт* (Пер. А. Ермилова). Москва: АСТ; Астрель.
- Хамбли, У.Д. (2014). *История татуировки. Ритуалы, верования, табу*. Москва: Центрполиграф.
- Hommage à Jean Lacassagne. (1962). *Cahiers lyonnais de la Médecine*, 3.
- Nysten, P.-H. (1856). *Nouveau dictionnaire de médecine, de chirurgie, de pharmacie, des sciences accessoires et de l'art vétérinaire*. Paris: JB Baillière.

References

- Cook, J. (1948). *Puteshestvie k Juzhnomu poliisu i vokrug sveta [A Voyage Towards the South Pole and Round the World]*. Moscow: OGIZ [in Russian].
- Eshevskii, S.V. (1870). *Sochineniia [Complete Works]* (Pt. 2). Moscow: Izdatelstvo Soldatenkova [in Russian].
- Grinberg, T.E. (1995). *Politicheskaiia reklama: portret lidera [Political advertising: a portrait of a leader]*. Moscow: Vozrozhdenie [in Russian].
- Hambley, W.D. (2014). *Istoriia tatiurovki. Ritualy, verovaniia, tabu [The history of tattoos. Rituals, beliefs, taboos]*. Moscow: Tcentrpoligraf [in Russian].
- Hommage à Jean Lacassagne [Tribute to Jean Lacassagne]. (1962). *Cahiers lyonnais de la Médecine*, 3 [in French].
- Krotevych, O.V. (2018). Vyznachennia ta klasyfikatsiia spetsyfychnykh osoblyvostei styliv i obraziv suchasnoho tatiuvannia [Definition and classification of specific features of styles and images of modern tattoo]. *ScienceRise*, 8 (49), 13-19 [in Ukrainian].
- Krotevych, O.V. (2019). Transformatsiia tekhnolohii mystetstva tatiuvannia ta yikh vplyv na khudozhniu yakist i vyraznist zobrazen [Transformation of tattoo art technologies and their influence on artistic quality and expressiveness of images]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia mystetstvovnavstvo*, 19, 189-197 [in Ukrainian].
- Krusenstern, I.F. (1809). *Puteshestvie vokrug sveta v 1803, 1804, 1805, i 1806 godakh [Voyage Round the World, in the Years 1803, 1804, 1805, and 1806]*. (Pt. 1). St. Petersburg: Morskaiia Tipografiia [in Russian].
- Margetts, B. (2000). *Bodi-art [Body art]* (Trans. A. Ermilova). Moscow: AST; Astrel [in Russian].

- Nysten, P.-H. (1856). *Nouveau dictionnaire de médecine, de chirurgie, de pharmacie, des sciences accessoires et de l'art vétérinaire* [New dictionary of medicine, surgery, pharmacy, accessory sciences and veterinary art]. Paris: JB Baillière [in French].
- Velflin, G. (1994). *Osnovnye poniatiia istorii iskusstva: problema evoliutcii stilia v novom iskusstve* [The basic concepts of the history of art: the problem of the evolution of style in new art]. St. Petersburg: MIFRIL [in Russian].
- Verman, K. (2000). *Istoriia iskusstva vsekh vremen i narodov* [The history of the art of all times and peoples] (Vol. 1). St. Petersburg: Poligon [in Russian].

Стаття надійшла до редакції: 07.11.2019

ТАТУИРОВКА КАК СОВРЕМЕННАЯ ДИЗАЙНЕРСКАЯ ПРАКТИКА

Кротевиц Александр Владимирович
Соискатель,
Киевский национальный университет культуры
и искусств, Киев, Украина

Цель работы – обобщить теоретико-методологические подходы к изучению проблемы татуировки; выявить специфику и лексемное содержание татуировки как современной дизайнерской практики; определить и обозначить стили, функции и виды татуировки в зависимости от содержания и признаков этого явления. В статье исследуются татуировки как разновидность дизайнерского творчества. Рукотворные произведения искусства прошлых тысячелетий, с прогрессом человечества эволюционировали и составляют базу для развития художественных и дизайнерских практик, духовного развития личности. Процесс нанесения устойчивого рисунка на тело методом местного травмирования кожного покрова с внесением в подкожную клетчатку (дерму) красящего пигмента, в результате чего в некоторых случаях рождаются шедевры украшения тела, является ярким примером дизайнерско-графического вида изобразительного искусства. Методы исследования. В процессе исследования использованы традиционные искусствоведческие методы: историко-культурный, реконструктивно-модельный, историко-атрибутивный, хронологическая дескрипция, которые способствовали раскрытию эволюции и трансформации татуировки в различных культурно-исторических контекстах. Наряду с общенаучными использован компаративный метод сравнительного анализа, который позволил проанализировать объект исследования в пространстве различных культурных реалий. Научная новизна заключается в раскрытии художественно-стилистических особенностей татуировки в контексте практикуемого ныне дизайна тату. Определены основные средства формирования художественно-образных характеристик современной татуировки, указаны композиционные приемы формирования художественно-образных решений средствами присущими стилям и техникам современной татуировки. Выводы. Выявлено, что искусство татуировки составляет важный участок современного дизайна. Ему свойственна образность, художественный язык, стилистика и техника. Идею татуировки отражают композиционные визуальные изображения, созданные в определенной художественной стилистике с применением конкретных технических средств и приемов.

Ключевые слова: татуировка; современная дизайнерская практика; художественно-образные тенденции

TATTOO AS A MODERN DESIGN PRACTICE

Oleksandr Krotevych
PhD candidate,
Kyiv National University of Culture and Arts,
Kyiv, Ukraine

The purpose of the article is to generalize theoretical and methodological approaches to the study of the tattoos issue; to identify the specifics and lexemic content of the tattoo as a modern design practice. Identify and outline the styles, functions, and types of tattoos, depending on the content and features of the phenomenon. The article explores tattoos as a kind of design creativity. The crafted arts of the past millennia, with the progress of humankind, have evolved and formed the background for the development of art design practices, spiritual development of the individual. The process of applying a steady pattern to the body by the method of local injury of the skin with the introduction of dye pigment in the skin structure (dermis), resulting in in some cases the birth of masterpieces of body decoration, is a striking example of the graphic design art. The research methodology applies the following traditional art criticism methods: historical-cultural, reconstructive-

model, historical-attributive, chronological description, which contributed to the disclosure of the evolution and transformation of tattoos within various cultural and historical contexts. Along with general scientific methods, the comparative method of comparative analysis was used, which made it possible to analyze the object of the study over the various cultural realities. Scientific novelty involves the insight of the artistic and stylistic peculiarities of a tattoo in the context of the tattoo design that practiced today. The basic means of forming the artistic and figurative characteristics of the modern tattoo are determined, the compositional methods of forming the artistic and figurative decisions by means of the styles and techniques of the modern tattoo are outlined. Conclusions. It has been revealed that the art of tattooing is an important area of modern design. It is characterized by imagery, artistic language, style, and technique. The idea of a tattoo is reflected in composite visual images created in a specific artistic style using specific technical means and techniques.

Keywords: tattoo; modern design practice; art-shaped trends